

אלא מתניתין בדאדייה אדויי – Rather our *Mishna* is where he flung it

OVERVIEW

The גמרא concluded that רב הונא (who differentiated between נקשר מאליו and קשרו) is not referring to our משנה,¹ for our משנה is discussing a case where the תרנגול flung the דליל and it caused damage. תוספות explains why the previous difficulties do not apply to this situation.

ואיירי בדליל הפקר² או דחבריה³ ואצנעיה:

For we are discussing, where the דליל is הפקר, or that it belonged to his friend and the friend concealed the דליל properly, and somehow it became entangled in the legs of the תרנגול.

SUMMARY

In the משנה the דליל is הפקר, or the בעל הדליל is an אנוס, therefore the בעל התרנגול pays a ח"נ for צרורות.

THINKING IT OVER

1. What would be the ruling (by אדייה אדויי) if the דליל belonged to the בעל התרנגול and he did not hide it?⁴
2. What would be the ruling of the בעל הדליל did not hide it, or if he tied it on the תרנגול?⁵

¹ The גמרא did not understand why if נקשר מאליו he is חייב ח"נ. If we are referring to the owner of the דליל; so ממ"נ, if he hid it, he should be completely פטור, and if he left it in the open he is a פושע and should be חייב נ"ש. And if we are referring to the owner of the תרנגול (and the חיוב is משום בור), he should not be חייב even a ח"נ since we derive that איש בור ולא שור בור.

² Therefore there is no בעל הדליל and the בעל התרנגול is חייב ח"נ because of צרורות.

³ There is a בעל הדליל; however he is an אנוס since אצנעיה, so the חיוב ח"נ is on the בעל התרנגול for צרורות.

⁴ See 'בד"ה מתני' (see ר"ש סי' ב' ר"א).

⁵ See מהודרא בתרא למהרש"א.